

hvorvidt den midlertidige Ordning kunde lovfæstes; man ønskede, at den skulde fortsættes i noget længere Tid, for at man kunde komme til Klarhed over, om virkelig Forretningerne steg saa stærkt, og Arbejdet blev saa stort, at det ikke kunde overkommes. Anden Gang, Lovforslaget blev fremsat — Aaret efter eller maaske var det to Samlinger efter —, var Grunden til, at Lovforslaget ikke blev gennemført, ikke den, at der var delte Meninger om Sagen, men den, at Udvalget ikke blev færdigt med sit Arbejde. Lovforslaget kom desværre temmelig sent frem, og Udvalget udtaler i sin Beretning, at det ikke var naaet til Ende med sine Overvejelser med Hensyn til, hvorvidt der forelaa tilstrækkelige Erfaringer til, at man kunde anse det for rigtigt at lovfæste den midlertidige Ordning. Efter at jeg nu paa fjerde Aar ser, hvorledes Forholdene er i Ministeriet, tror jeg, at man ikke kan komme udenom en Lovfæstning af dette Forhold. Hvorvidt man saa skulde søge tilbage til den Ordning, der var i Monrads Tid i Halvtredserne, hvorefter Departementschefen tillige var Skoledirektør, er et Spørgsmaal, hvis Behandling i og for sig ikke afskæres ved dette Lovforslag. En saadan Ordning kan man indføre, hvis man finder det rigtigt, men det forekommer mig, at man saa maatte have et nyt Lovforslag. Naar vi kommer ud over de nuværende vanskelige Forhold, der ligesom spærrer for større Reforme ogsaa paa Skolevæsenets Omraade — jeg tænker ikke derved alene paa Folkeskolen, men paa hele vort Skolevæsen —, og kommer til virkelig store Reforme, kunde det maaske tænkes, at Rigsdagen, ligesom i 1855, kunde ønske, at den Departementschef, der styrer et Kontor, under hvilket saadanne vigtige Omordninger henhører, er en særlig skolekyndig Mand og faar Titel som Skoledirektør. Man vil da til den Tid kunne fremsætte Forslag i saa Henseende, det afskæres man ikke fra ved dette Lovforslag.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Jeg vil have Lov til overfor den højtærede Minister at feje for min Dør. Det er mig selvfølgelig velbekendt, at der er en Fuldmægtig fungerende som Kontorchef, men det, jeg gjorde da jeg omtalte de kongelige Resolutioner, var at citere den af 1909, i hvilken der

staar, at Kontorchefen varetager Departementschefsgerningen i Forbindelse med Kontorchefsgerningen. Men da jeg naturligvis kunde have haft en Brist eller et Slip i min Hukommelse, har jeg taget Resolutionen frem og kan sige, at saaledes, som jeg citerede det, staar det i Resolutionen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nørgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Omordning af Stillingen som Leder af Jordemoderskolen paa Rigshospitalet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4395).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Markvorsen: Ved den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse var der kun en Forstander eller Leder, nemlig Universitetsprofessoren i Fødselsvidenskab, og det var ham, der som saadan ledede Undervisningen baade for de studerende og for Jordemoderleverne. Da Rigshospitalet toges i Brug, oprettedes der to Afdelinger, den ene, Afdeling A, lededes af Professor i Fødselsvidenskab, og paa denne Afdeling undervises de studerende, den anden, Afdeling B, ledes af en Forstander, som er valgt paa 6 Aar, og som underviser Jordemoderleverne. Ved Lønningsloven, som blev vedtaget i forrige Samling angaaende en Del af Rigshospitalets Tjenestemænd, blev der i § 3 indsat den Bestemmelse, at visse Forstandere for Klinikker derude paa Rigshospitalet i Fremtiden kunde benævnes som fungerende Professorer. Saa vidt jeg forstod den højtærede Ministers Udtalelser, er det dette, der har foranlediget ham til at komme med dette Lovforslag. Naar Forhandlingerne er sluttede, skal jeg